

kazalište

virovitica

sezona 2014/2015

Smijeh kroz suze i zaokret prema subkulturi

Kazalište Virovitica već se dugi niz godina ponosi svojom tradicijom uspješnih predstava komičkog žanra; gotovo kao da se čini da mikesko podneblje i hedonistički, veseljački temperament onih koji u njemu prebivaju vrše izvjestan utjecaj i na kazališni izričaj mjesta. Stoga će i predstojeća sezona zadržati nešto od gogoljevskog „smijeha kroz suze“ s kojim smo se početkom godine susreli premijerom *Revizora* na Virovitičkim kazališnim susretima – prije svega zahvaljujući središnjem premijernom naslovu, *Legendi o sv. Muhli*, ranom dramskom djelu jednog od trenutno najizvođenijih hrvatskih dramatičara, Mate Matišića. Inteligentno napisana, blasfemična i kontroverzna, pogotovo usred današnjice u kojoj sve češće i zamjetnije dolazi do žestokih sukoba konzervativne struje i „onih drugih“, *Legenda* priziva brešanovski humor, dok se *Ukročena goropadnica* Williama Shakespearea, druga komedija čija je premijera predviđena u narednoj sezoni Kazališta Virovitica, tematikom braka, mizoginije i savladavanjem rodnih uloga poigrava farsičnim elementima. Brutalnost i okrutnost ovih komedija tako će, unatoč ili upravo zahvaljujući prividnoj suprotnosti žanrova, činiti savršenu nadopunu još jednoj planiranoj predstavi za odrasle, *Agnus Dei* Igora Goluba. Osim zaokupljenosti temom nemilosrdnosti svakodnevice i kapitalističkog sustava koji uništava i degradira pojedinca, uz sumornu atmosferu i poigravanje nebrojenim citatima, *Agnus Dei* učinit će i mali korak u smjeru drugačije

estetike i poetike od one na kakvu je virovitička publika dosad navikla. Slična tematika i umjetnički izraz obilježavaju i *Adrianovu pobunu* Dore Golub, tekst nastao po motivima romana Sue Townsend, a namijenjen prvenstveno mladoj publici; frustracije tinejdžera iz disfunkcionalne radničke obitelji naći će svoje pobunjeničko oslobođenje u subkulturi – *punku*, i to prvenstveno kao životnom, pa tako i umjetničkom stavu, ne samo glazbenoj preferenci. Naposljetku, osviještenost o društvenoj krizi koju navedeni predlošci zastupaju već je zahvatila i ponovno zahvaća i prostor dječjeg kazališta. *Kiki i Bozo* Andree Valean komad je za najmlađe koji se dotakao teme alijenacije i pokušaja održanja zdravih međuljudskih odnosa u ne tako zdravoj društvenoj okolini, te kroz klaunovske gegove ostvaruje upravo onaj dodir između tuge i humora o kojem je bilo govora i na početku ovog uvodnika. Ta dva tek naoko suprotiva osjećaja dominirat će našom pozornicom čitave sljedeće sezone. Naposljetku, kazalište može, i trebalo bi, u publici pobuđivati snažnu emocionalnu reakciju. Kakva će ona biti u predstojećoj sezoni, odgovor je što ga mogu dati samo naši vjerni posjetitelji koji i čine da Kazalište Virovitica već čitavo stoljeće odražava pomalo paradoksalni život grada u kojem je pučka komponenta uvijek iznova neraskidivo isprepletana s onom urbanom.

Dora Golub

Igor Golub

AGNUS DEI

Agnus Dei projekt je virovitičkog glumca, u ovoj budućoj inscenaciji i redatelja, Igora Goluba. Opredijelivši se za kreaciju vlastitog dramskog predloška, autor se odlučuje posvetiti tematici socijalne krize i rastućeg beznađa hrvatske svakodnevice, poigravajući se usput aspektima američke rock kulture koji se iznimno dobro podudaraju s tragičnim ozračjem priče smještene ipak negdje u naše balkanske krajeve. Tako kroz obilatu upotrebu biblijskih motiva i atmosferu gothic americane – ili, u ovom slučaju, *gothic croatiane* – dvije paralelne radnje prate postupni put do dna starog Ezekiela, kao i sukob dvojice njegovih sinova, naizgled međusobno suprotstavljenih u *good guy/bad guy* maniri, kakve pamtimo iz već pomalo i zaboravljene poetike žanra western filma. Premda duboko prožeta pesimizmom, planirana predstava u središte problema postavlja suvremenu obitelj i pitanje njezinog opstanka, ostavljajući ipak i tračak nade u budućnost u svom konačnom *crescendu*. Fragmentaran i intertekstualan predložak nudi obećanje *rokerske predstave* koju karakterizira svojevrsan pokušaj primjene dramaturgije glazbenog videospota u kazališnoj izvedbi. Tim malim eksperimentom Kazalište Virovitica nada se dodatno otvoriti put novom umjetničkom izričaju na kakav je njegova poslovično odana publika, smatramo, i više nego spremna.

A close-up photograph of a wooden carving, possibly a religious figure, set against a dark red background. The carving is made of light-colored wood and shows a figure with a halo, possibly a saint or a religious figure. The text is overlaid on the image.

Mate Matišić

LEGENDA O SV. MUHLI

Mate Matišić pripada generaciji suvremenih hrvatskih dramatičara o čijoj se dramskoj poetici nerijetko piše i govori kao o inovativnoj ili, kao što je istaknuo Leo Rafolt, „simptomatičnoj za tranzicijske devedesete“. Međutim, kontroverza kakvu su još donedavno izazivale Matišićeve *Fine mrtve djevojke* i *Svećenikova djeca* tek je dodatna potvrda upravo goruće aktualnosti njegovih tekstova i danas; stoga i Kazalište Virovitica na svoj repertoar postavlja *Legendu o sv. Muhli*. Komedija koja je svoju praizvedbu doživjela 1988. godine najvažnije je motive preuzela iz Boccacciovog *Dekameronu* dok poetički i dramaturški, smještena u autorov zavičajni prostor Imotske krajine u doba srednjovjekovlja, nemalo priziva i Brešana. Žanrovsko određenje teksta kao legende ukazuje na mješavinu nabožne i zabavne literature, religijskih vjerovanja i poganskih praznovjerja kakva su se u srednjem vijeku kroz spomenuti žanr, u usmenoj predaji, nerijetko međusobno ispreplitala i prožimala. Takav spoj fantastike, folkloru, religije i groteske ovdje dobiva i parodijsko ruho te, prizivajući renesansnu tjelesnost i senzualnost mnogo više nego topose srednjovjekovne književnosti, još jednom potvrđuje Matišića kao vrsnog komediografa. Glavni lik, lukavi varalica Muhlo, poduzet će čitav niz spletki u cilju seksualnog zadovoljenja i novih erotskih igri - a kako Kazalište Virovitica misli izaći na kraj s višeslojnošću i provokativnošću ovog komada, i hoće li se publika u Muhlu doista zaljubiti onoliko koliko dosadašnje virovitičko kazališno iskustvo s najljepšim primjerima komedija priznatih u Hrvatskoj i na svjetskoj sceni ukazuje da bi mogla, vidjet ćemo u nastupnoj nam sezoni.

William Shakespeare

**UKROĆENA
GOROPADNICA**

Ove se sezone Kazalište Virovitica, u suradnji s Kazalištem Oberon iz Koprivnice, ponovno vraća Shakespeareovoj kontroverznoj komediji, nerijetko optuživanoj za mizoginiju. Koliko je tematika (ne) uspješnog preuzeća rodnih uloga iz *Ukročene goropadnice* zanimljiva i vibrantna uslijed današnjice u kojoj žensku emancipaciju, nerijetko i na njezinu štetu, najčešće doživljavamo kao gotov čin i okončanu bitku, pitanje je koje si neumitno postavlja svaki umjetnik prilikom suočenja s ovim komadom. Kompleksna, prepuna zakučastih slojeva i pritajeno mračna kao bilo koja Shakespeareova komedija, *Goropadnica* ruglu izvrgava upravo temeljni društveni ugovor. Konvencija braka konvencija je sretnog završetka komičkog žanra kakav Katarinin završni monolog, jedni će reći, potvrđuje, a drugi – opovrgava, i to istim onim ciničnim i otrovnim jezičnim žalcem o kojem je goropadna junakinja govorila svom draganu Petrucciu ranije u drami. Farsična i lascivna, ova je komedija svoju romantiku izgradila na sadomazohističkom odnosu muškarca i žene, svojih glavnih protagonista, i u nasljeđe nam ostavila bezbroj mogućnosti različitih interpretacija. Skrenemo li u glazbene vode, možemo povući jednu analogiju kakvu nam nameće zadana tematika: *samo je jedna vrsta bluesa, rekao je glazbenik Son House, i to je onaj između muškarca i žene – zaljubljenih jedno u drugo*. Drugim riječima, Ukročena goropadnica i ne bi trebala biti drugo nego ono što u glazbi poznajemo kao *blues*: erotičan, prljav, mračan, brutalan, ali s pričom i imaginarijem kojem nećete moći odoljeti i koji će vam još dugo ostati u mislima.

A close-up photograph of a wooden carving. The carving features a smiling face on the left and a figure on the right, possibly a character or a deity. The wood is dark brown and has a visible grain. The background is a warm, reddish-brown color.

Andreea Valean

KIKI I BOZO

Dramski tekst Andreee Valean sumira neke od tema kojima su dječje predstave Kazališta Virovitica bile zaokupljene i proteklih sezona. Jedna djevojčica i jedan starac tako će, u godotovskoj priči i okruženju, pronaći zajednički jezik kako bi iznašli rješenje u borbi protiv problema s kojim se oboje suočavaju, a to je smrt, u ovoj drami personificirana i opisana kao dama u crvenoj haljini. Štur, jezgrovit iskaz udružen s bogatom scenskom radnjom, mješavina melankolije i humora postignutog uglavnom klaunskim gegovima te snažna metaforika još su neke od najvažnijih karakteristika kojima će *Kiki i Bozo* zacijelo osvojiti najmlađu virovitičku publiku. Pritom su strah od usamljenosti, otuđenja i smrti sveprisutni u ovoj dirljivoj priči čija je glavna tema ipak život sam, jednako koliko i pokušaj pronalaska odgovora na pitanje kako isti taj život ispuniti igrom kakva će otkloniti misao na njegov završetak, koji u ovoj inscenaciji predstavlja i okončanje same izvedbe.

Dora Golub

**ADRIANOVA
POBUNA**

Kad je Sue Townsend osamdesetih godina sad već prošlog stoljeća počela objavljivati svoje romane o Adrianu Moleu, britanskom tinejdžeru, izdanku radničke klase i, kako on sam kaže, budućem intelektualcu, vjerojatno nije mogla predvidjeti ne samo uspjeh koji je iščekivao njezino stvaralaštvo, već i činjenicu kako je stvorila istinski bezvremen lik. Mladić iz *Adrianove pobune* tako i ne nosi prezime Mole; on je hrvatski dečko te ga, dakle, nije prigriječila svakodnevica u kojoj svaki dan možete vidjeti Margaret Thatcher na TV ekranima, nego... No, slijedimo li tu logiku, znamo koji ljudi su odgovorni za Adrianovu patnju, ne? Svoj odgovor na nesigurnosti odrastanja, preokupacije seksom, disfunkcionalan brak svojih roditelja, rastuću neimaštinu i *bullying* u školi ovaj „pohrvaćeni“ Adrian iznašao je prije svega u *punku*. Kao subkulturni pokret koji jest iznikao u Velikoj Britaniji krajem sedamdesetih, ali uvijek iznova postaje aktualan svaki put kad se mlada i(li) stara osoba razočara u društvenu hijerarhiju i njezine nepravde, on postaje simbol sasvim intencionalne pobune ovog tinejdžera koji i nije baš običan i svakodnevnan predstavnik svoje generacije. Pokušavajući dokazati da u svijetu zaraženom sklonošću spram potrošnje, estradizacije i banalizacije apsolutno svega, pa čak i umjetnosti, intelektualno ipak može postati cool, Adrian će upravo u toj buntovnoj glazbi i njezinim idolima pokušati pronaći svoj put prema odrastanju, slobodi i – šokantno – optimizmu.

Nikolaj Vasiljevič Gogolj

REVIZOR

Predstava je nastala u suradnji Kazališta Virovitica i Narodnog pozorišta Tuzla

Vjerojatno najpoznatija komedija Nikolaja Vasiljeviča Gogolja, u ovom slučaju postavljena u koprodukciji Kazališta Virovitica s Narodnim pozorištem iz Tuzle i režiji Dražena Ferenčine, u prethodnoj je kazališnoj sezoni već dospjela osvojiti publiku i kritiku. Vizualno primamljiva predstava svoje je ishodište pronašla u eklektičnom spoju dva različita glumačka stila i temperamenta te izmjenama grotesknih portreta maestralno napisanih likova proizašlih iz pera ovog velikog komediografa. Suvremena kazališna publika tako je imala priliku ponovno se suočiti s problemom malograđanske površnosti i prizemnosti koje je Gogolj svojedobno bespoštedno ismijao izredavši čitavu paletu tipova proizašlih iz ruske svakodnevice 19. stoljeća. Nezaobilazan začudni efekt po kojem tako dobro pamtimo klasike ruske književnosti, kao i općepoznati „smijeh kroz suze“ ovdje su se udružili kako bi publiku, usred zabave i užitka, još jednom podsjetili na činjenicu da, naposljetku, isti taj užitak proizlazi upravo iz podsvjesne poistovjećenosti gledatelja s gledanim. Ta Gogoljeva drskost, dokazuje *Revizor*, aktualna je i provokativna danas koliko i u vrijeme carske Rusije, a nepovjerljivima ostaje tek prisustvovati jednoj od izvedbi virovitičko-tuzlanskog kazališnog hita i uvjeriti se u istinitost navedenih tvrdnji.

redatelj

dražen ferenčina

igraju

mijo pavelko | adnan omerović | mladen kovačić | blanka bart | elvira aljukić
siniša udovičić | nenad tomić | igor golub | elvis jahić | draško zidar | nermin omić
antun vrbenski | nedim malkočević | aleksandra demše

Tit Makcije Plaut

ĆUP

Predstava je nastala u suradnji Kazališta Virovitica i GK Joza Ivakić Vinkovci

Prihvativši se nimalo lakog zadatka rada na predstavi koja je za svoj dramski predložak uzela Plautovu *Komediju o Ćupu* ili *Aululariju*, redateljica Renata Carola Gatica odlučila je izvorne prizore ovog klasika uokviriti nastupima pripovjedačke instance. Lar/Strobul, pripovjedač, a ujedno i glavni *trickster* komedije, podijeljen u svojoj ulozi dominantnog antičkog boga i isprebijanog sluga, probio je četvrti zid kako bi zadirkivao i provocirao publiku neprestanim upitima, kao i intervencijama u radnju komada te svojim postmodernim pristupom „izrežirao“ i vlastiti završetak predstave. Suprotno mogućim predrasudama, pokazuje se kako škrtoš glavnog lika Eukliona, taj emblematski grijeh, svoje odjeke pronalazi i danas, u eri pohlepnog kapitalizma, zahvaljujući neutaživoj želji za zgrtanjem koja suvremenog pojedinca odvodi u suludi *mise-en-abyme* potrage za novim i novim izvorima neuhvatljive moći. Inovativna Gaticina režija, udružena s energičnom glumačkom igrom, mjestimično je možda i ublažila izvornu brutalnost Plautove komedije, ali nije propustila publici postaviti temeljno pitanje, ono koje bi nam kazalište trebalo uputiti svaki put kad se odlučimo na susret s njim. Koje je to pitanje, saznat ćete, naravno, samo ako odlučite dati šansu našem *Ćupu* i suočiti se s Larovim provokacijama - u virovitičkom gledalištu.

redateljica

renata carola gatica

igraju

mladen kovačić | igor golub | vlasta golub | antun vrbenski

snježana lančić – prpić | vladimir andrić

Angelo Beolco Ruzzante

MINDENFELA

Izvorno, Ruzzante, veliki komediograf talijanske renesanse, svoje je djelo nazvao *Mušica*, no glumac i redatelj Mijo Pavelko navedeni je tekst „isprevrnuo“ u njegovu mikešku varijantu te je virovitičkoj publici, na jeziku njezinih starosjedilaca predstavio – *Mindenfelu*. Ova lokalizacija djelomično produbljuje već stvorenu tradiciju izgradnje komičkog pučkog teatra u Virovitici na temelju njezinog starosjedilačkog dijalekta, a i na repertoar donosi poznato renesansno djelo čija se poetika izvrsno uklapa u tako kreirani mikeški fikcionalni svijet. Lascivna komedija s elementima farse u središte je svoje radnje postavila novac i seksualnost, izvore moći oko kojih se sukobljavaju tipizirani likovi koje naposljetku ipak pobjeđuje onaj najsnažljiviji i najmudriji. Uz lukavost kao ultimativnu vrlinu, a glupost kao najgori porok, *Mušica/Mindenfela* izgrađena je na sirovom humoru i zvučnim prostotama, udruženim s neizbježnom karikaturalnošću, ponekad i groteskom. Pritisnuti stamedom furioznog tempa, virovitički glumci nisu se dali smesti, ostvarivši predstavu dobro prihvaćenu kod publike zahvaljujući prepoznatljivom im humoru, prostoru i vremenu koje nije „zapelo“ u renesansnom razdoblju, već je izvršilo izravan prodor u današnjicu.

redatelj
mijo pavelko

igraju
igor golub | ana majhenić | antun vrbenski | goran koši | aleksandra demše

Tennessee Williams

MAČKA
NA VRUĆEM
LIMENOM KROVU

Kultni dramski tekst Tennesseeja Williamsa o bogatoj obitelji s američkog Juga i njezinim demonima, zbog svog značaja u povijesti svjetske dramske književnosti, kao i mjesta koje je zauzeo u popularnoj kulturi, uvijek predstavlja poseban izazov za čitavu autorsku ekipu. Nakon žestokog *Woyzecka* iz 2009. godine, Samo M. Strelec vratio se Kazalištu Virovitica kako bi publici ponovno ponudio zoran dokaz svog redateljskog oštroumlja. Čehovljanska atmosfera, čitavo vrijeme na granici realističnosti i snolikosti, element je virovitičke *Mačke* koji gledatelju ostaje urezan u sjećanje nakon prvog susreta s ovom predstavom. Pritom tragična ljepota glavnog lika, mačke s vrućeg limenog krova, temperamentne i lukave Maggie, leži ne samo u njezinoj demonskoj ustrajnosti u naporima da uništi emocionalni oklop svog distanciranog, fizički i psihički polomljenog supruga Bricka, već i spremnosti da se kako pred njim, tako i pred kazališnom publikom, ogoli do krajnje točke ljudske ranjivosti. Teme poput konflikta između tradicije i poriva za slobodom, zahtjeva koje pred nas postavlja obitelj i potrage za drugačijim izborima, međusobnih izmjena seksualnog nagona, želje za samouništenjem i straha od smrti, kao i neprestanih pokušaja da se determinira što je istinito, a što lažno, što iskonski susret, a što teatralna opsjena za javnost, čine *Mačku* - kao što je već napomenuto - bezvremenim, iako teškim izazovom. Kazalište Virovitica sa spornim se izazovom ipak suočilo i, figurativno rečeno, izdržalo na svom vrućem limenom krovu, a što je u toj gorkoj opsjeni bilo istinito, a što lažno – na publici ostaje da zaključi.

redatelj

samo m. strelec

igraju

ana majhenić | mladen kovačić | blanka bart | vlasta golub | igor golub

antun vrbenski | draško zidar

Steven Berkoff

KVETCH

Predstava je nastala u suradnji Kazališta Virovitica i Dramskog kazališta Gavella

Predstava *Kvetch* rezultat je plodne suradnje Kazališta Virovitica i Dramskog kazališta Gavelle iz Zagreba. Istoimeni komad Stevena Berkoffa, suvremenog britanskog redatelja, dramatičara i glumca, glavni izvor humora iznašao je u kontrastu između klasičnih dijaloških replika i onih izgovorenih *aparte*. Poigravajući se tom konvencijom, autor je stvorio okrutnu društvenu satiru unutar koje su pokušaji likova da na zajedničkoj večeri održe privid savršene *izvedbe* neprestano narušavani zahvaljujući njihovim vlastitim neuspjelim nastupima, ali i spomenutom postupku što prokazuje njihove osobne nesigurnosti, međusobne netrpeljivosti i (seksualne) frustracije. Taj kazališni prostor nelagode pod redateljskom palicom Dražena Ferenčine zaživio je prije devet sezona, prvenstveno dobro zapamćen po glumačkim izvedbama koje niveliraju od suptilnosti i tihe ironije do izrazite ekspresivnosti, hiperboliziranosti pa čak i groteske. Sudeći po dosadašnjem uspjehu, neupitno je da pred ovom predstavom leže mnogobrojne nove izvedbe te da će oduševljena publika i dalje prepoznavati potencijal kojim je *Kvetch* Kazališta Virovitica i DK Gavelle svoje gledatelje zabavljao i dosad.

redatelj
dražen ferenčina

igraju
helena minić | janko rakoš | enes vejzović | blanka bart | igor golub

Lutz Hübner

ISPAD

10+

Predstava je nastala u suradnji Kazališta Virovitica i Kazališta Oberon

Lutz Hübner nagrađivani je njemački dramatičar, glumac i redatelj, a u svojem dramskom tekstu iz 2007. godine, *Ispadu*, prihvatio se obrade problema nasilja među školskim klupama. Pritom je njegov pristup temi višeslojan, dapače i provokativan; dinamika kompleksnog odnosa mlade profesorice i njezinog problematičnog učenika od međusobnih manipulacija i igri moći seže sve do romantičnih aluzija i emocionalnih ucjena. Napokon, *Ispad* je drama o dva usamljena ljudska bića pritisnuta birokratskom stvarnošću društvene strukture, kojoj je teško oduprijeti se čak i u okolini kakva je edukacijska ustanova. Suptilan i profinjen jednako koliko i brutalan, istovremeno mračan i duhovit, tekst je to koji zacijelo pronalazi odaziv kod mlađih i starijih recipijenata podjednako. Minimalistička režija Damira Mađarića u virovitičkom je uprizorenju komada, koje je dobilo i preporuku Ministarstva kulture, naglasak stavila na mogućnosti glumačke igre dvoje glumaca, zaduženih za pronalazak najboljeg puta kojim će Hübnerove, ponekad i ubojite rečenice doprijeti do svih onih koji ih trebaju čuti.

redatelj
damir mađarić

igraju
goran koši | aleksandra demše

Ana Prolić

HAMLETOVA ISTINA

Predstava je nastala u suradnji Kazališta Virovitica i Kazališta lutaka Zadar

Drama *Hamletova istina* i njezin izvedbeni potencijal otvaraju mnogobrojne smjernice: slijedeći zaplet Shakespeareove tragedije, Ana Prolić je, ukrstivši vještine praktične dramaturgije sa spisateljskim zanatom, odlučila dodatno pomladiti danskog kraljevića kako bi se kroz njegovu sudbinu bavila pitanjima identiteta koja si mlad čovjek nužno postavlja u pubertetskoj fazi života. Takav postupak predstavlja jedan od mogućih pedagoških puteva kojima se kazalište nastoji približiti određenoj dobnoj skupini koja je, zaokupljena novim tehnologijama i novim načinima izražavanja, možda i nedovoljno zainteresirana za scensku umjetnost. Stoga mišolovka nije nimalo slučajno postavljena za klimaks ove inscenacije, kako lik Hamleta upravo u (meta)teatru pronalazi rješenje svih svojih problema pa u skladu s tim čak i zli, proračunati Klaudije, kao dojmiljivi antijunak predstave i glavni *bad guy* priče, ostaje tek pravedno kažnjen za svoja zločinstva, bez pribjegavanja krvoproliću. Funkcionirajući ponegdje kao banalizacija Shakespeareova teksta (iz visokog u niski stil - prisjetimo se Brešanove *Mrduše*) i njezin komentar, *Hamletova istina* vođena je intencijom da, u opisanom intertekstualnom ključu, bude više od pukog vodiča za lektiru srednjoškolcima koji će o njoj i ubuduće – nadamo se! – kritički suditi iz redova gledališta. Ta intencija provedena je u djelu u režiji Dražena Ferenčina i virovitičkog ansambla, te se i od sljedeće sezone nastavlja probijati putevima svojeg kazališnog razvoja.

redatelj
dražen ferenčina

igraju
mladen kovačić | ana majhenić | igor golub | aleksandra demše | goran koši

Nick Wood

ZNAŠ LI ZVIŽDATI, JOHANNA?

Odnos mladosti i starosti svedremena je tema koju nalazimo u brojnim dramskim tekstovima, no neki primjeri zorno pokazuju kako poodmakla životna dob nije u svakom od tih slučajeva nužno potisnuta od strane energičnije i snalažljivije mladosti koja trijumfira. *Znaš li zviždati, Johanna?* predstava je za djecu i mlade koja je na daske virovitičkog kazališta pristigla ravno iz dječje književnosti. Britanski dramatičar Nick Wood adaptirao je istoimeni roman švedskog pisca Ulfa Starka, dok je režija Dražena Ferencine omogućila dvojici virovitičkih glumaca da, uz minimalna scenografska rješenja, svojim nepresušnim sposobnostima transformacije i glumačkom zaigranošću stvore likove koje će publika još dugo pamtili. Tako je kroz *Johannu* zaživjela topla ljudska priča, nanovo, o dva čovjeka razdvojena generacijskim jazom, ali povezana u želji da jedan u drugom pronađu prijatelja i člana obitelji kakav im je dosad nedostajao.

redatelj
dražen ferenčina

igraju
mladen kovačić | goran koši

Hans Christian Andersen SNJEŽNA KRALJICA

Preuzevši zadatak dramatizacije poznate bajke, *Snježne kraljice*, a potom i režije utemeljene na vlastitoj adaptaciji, virovitički glumac Draško Zidar čudesnu je iluziju Andersenovog fiktivnog svijeta rasprostro pred oči najmlađe virovitičke publike. Osim vizualne šarolikosti, maštovitosti i glumačke zaigranosti, na male gledatelje ovdje vrebava i susret s društvenim problemom kakav nameće već sam narativ koji je poslužio kao okosnica radnje predstave; alijenacija, emocionalna distanciranost i fragilnost međuljudskih odnosa bolna su točka *Snježne kraljice*, neovisno o tome u kojem mediju smo se njom, bezbroj puta adaptiranom i prepričavanom, odlučili poslužiti kao temeljnim tekstualnim predloškom. Polazimo li od pretpostavke da je djetetu suvremenog čovjeka potrebno ponuditi uzore, tada junakinji Andersenove priče, djevojčici Gerdi, odlučnoj u nakani da pođe na putovanje kroz koje će pronaći način da svog prijatelja Kaya izliječi od emocionalne hladnoće što ih je razdvojila, ne bismo trebali zamjeriti ako bi se našla u takvoj ulozi. Njezino hodočašće, naime, metafora je borbe za ljubav kao jedino raspoloživo sredstvo koje pomaže u borbi protiv rastuće alijenacije.

redatelj
draško zidar

igraju
blanka bart | ana majhenić | igor golub

izdavač **kazalište virovitica**
trg ljudevita patačića 2
33000 virovitica
www.kazalistevirovitica.hr
e-mail: **kazalistevirovitica@vt.t-com.hr**
tel/fax: **033 721 330, 725 220**

za izdavača **miran hajoš**
urednica i autorica tekstova **dora golub**
propaganda **ivan borbaš**
gsm **099 704 2412**

Kazalište Virovitica član je:

ASSITEJ
Hrvatski centar